

РЕШЕНИЕ

№ 7411

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8317** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от процесуалния представител на Комисия за защита на потребителите /КЗП/ – адв. П. К., срещу Решение от 23.01.2020 г. на СРС, НО, по н.а.х.д. № 20150/2018 г., 101-ви с-в, с което е отменено Наказателно постановление № К-0046159 от 01.10.2018 г. на изпълняващ правомощията на председател на КЗП, с което на А. Й. Л. са наложени 10 /десет/ отделни наказания „имуществена санкция“ за извършени десет административни нарушения на Закон за защита на потребителите /ЗЗП/, както следва:

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 1 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 2 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 3 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 4 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 5 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 12 ЗЗП – 100 лева;

Нарушение на чл. 181н, ал. 2 ЗЗП – 200 лева;

Нарушение на чл. 181н, ал. 4 ЗЗП – 200 лева;

Нарушение на чл. 50 от ЗЗП – 1000 лева.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което се иска неговата отмяна. Оспорват се изводите на районния съд за нарушения на чл. 42 и 57 от ЗАНН, като се твърди, че АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити. На следващо място, се излагат аргументи, че е изяснено авторството на нарушенията в лицето на ответника по касация - А. Й. Л.. Счита, че предвид извършването на нарушенията в интернет пространството същите не могат да бъдат индивидуализирани с дата и място на извършване, а дори да се приеме обратното, то не представлява съществени процесуално нарушение. Моли да бъде отменено решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 от Закон за адвокатурата в хипотезата на материално затруднено лице. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършените десет нарушения въз основа и след анализ на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства. Установил е, че по повод постъпила жалба от служители на КЗП е извършена проверка на 08.03.2018г. на интернет сайта www.modernidrehi.com, в хода на която били установени гореописаните нарушения на чл. 47, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 12 от ЗЗП, които касаят липсата на информация на сайта относно следното: по т. 1 – основни характеристика на стоката; по т. 2 – име/наименование на търговеца; по т. 3 – седалище и адрес на управление на търговеца; по т. 4 – адрес и място, на което търговецът извършва стопанска дейност; по т. 5 – крайната цена на стоката с включени всички данъци и такси; т. 8 – условията, срокът и начинът на упражняване на правото на отказ от договора; по т. 12 – напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба. Констатирани са и нарушения на чл. 181н, ал. 2 ЗЗП – липса на информация за органите на А., в чийто обхват на дейност попада, и на ал. 4 от с.з. – липса на електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове /платформа О./. Във връзка с изложените в жалбата на потребителката П. П. оплаквания за неуважаването на правото ѝ на отказ от договора с търговеца било установено, че потребителката е сключила договор от разстояние, с който е закупила стока – дреха, която била доставена на 30.11.2017г., след което пожелала да упражни правото си на отказ съгласно чл. 50 ЗЗП и като спазила срока за това, уведомила по телефон подателя за желанието си, но ѝ било отказано възстановяване на платената цена. Въпреки това потребителката върнала стоката към подателя – ответника по касация А. Л., за което представя товарителница. Проверяващите стигнали до извод, че посоченият сайт за онлайн търговия се оперира от ответника Л. и като констатирани горепосочените нарушения, съставили на същата

АУАН с описаната фактическа обстановка и правна квалификация на всички десет нарушения. Срещу акта са постъпили възражения по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, които са преценени от АНО като неоснователни, поради което е издадено атакуваното НП с изложено описание на фактическата обстановка и правна квалификация на нарушенията, съвпадащи с изложеното в АУАН. Посочено е, че нарушението на чл. 50 от ЗЗП е извършено на 28.02.2018 г., а останалите 9 нарушения са извършени на 08.03.2018 г., всички в [населено място].

За да отмени НП, СРС е формирал извод, че са нарушени чл. 57, ал. 1, т. 5 и чл. 42, т. 4 от ЗАНН, тъй като в НП и АУАН не е дадено описание на нарушенията, и по-конкретно няма установявания относно участието на санкционираното лице в тях. Сочи се, че още в хода на административнонаказателното производство е следвало да се установи безспорно кой стопанисва процесния сайт за онлайн търговия и този пропуск не може да бъде саниран в съдебното производство по обжалване на НП. На следващо място, съдът излага мотиви, че не е ясно в какво качество е санкционирана А. Л. предвид това, че на същата са наложени наказания „имуществена санкция“, каквато се налага на еднолични търговци и юридически лица.

Така постановеното решение е правилно и не страда от пороци, налагащи неговата отмяна.

Споделят се от настоящия касационен състав изложените мотиви относно липсата на съвпадение между качеството на лицето и вида на наказанието. Посочената за нарушена разпоредба на чл. 47 от ЗЗП гласи, че „преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация“, изброена в т. 1-12. В случая не се твърди наказаното лице А. Л. да има качеството на търговец, следователно възниква въпрос на какво основание е ангажирана отговорността ѝ. От представените по делото писмени доказателства не се установява същата да оперира чрез посочения интернет сайт, представляващ онлайн магазин. Задължение за предоставяне на информацията по чл. 181н е възложено отново на търговците, следователно отново не става ясно в какво качество е привлечена Л. към административнонаказателна отговорност. Следователно, настоящият състав намира, че не са безспорно доказани нарушенията на чл. 47, ал. 1, т. 1-5, т. 8 и т. 12, както и чл. 181н, ал. 2 и ал. 4 от ЗЗП предвид това, че за Л. като физическо лице, което няма качеството на търговец, няма предвидено в закона задължение да предоставя описаната в АУАН и НП информация, за което неизпълнение същата е санкционирана. Същото важи и за нарушението на чл. 50 ЗЗП – липсва яснота защо АНО счита, че А. Л. има задължение във връзка с претенцията на потребителката за отказ от договора за продажба. Не са събрани никакви доказателства, които да установяват връзката ѝ с търговеца, опериращ чрез интернет сайта – трудов договор, пълномощно или друго. Наред с това, от представените пред районния съд доказателства на л. 72 е видно, че сайтът е регистриран на името на друго лице. Поради това настоящият състав намира, че не е доказана съпричастността на ответника Л. с извършване на вмененото ѝ нарушение.

Отделно от това, както правилно е посочил районният съд, не става ясно от НП в какво качество е наказана Л.. Съгласно санкционната разпоредба на чл. 204 от ЗЗП „за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1 - 3, 5 - 7, чл. 48 и 49 на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000

лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай“. В настоящия случай наложеното наказание „имуществена санкция“ съответства на предвиденото за юридически лица и ЕТ, а размерът - на предвидения за физически лица. Аналогично е по отношение на санкционната разпоредба на чл. 225в от ЗЗП, която предвижда „глоба“ в размер на 200 лв. за физически лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. За нарушението на чл. 50 ЗЗП санкционната разпоредба на чл. 207 предвижда имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв. за ЮЛ и ЕТ, а за физически лица – глоба в размер от 500 до 2000 лв.

Уредените в ЗАНН наказания са „глоба“, „обществено порицание“ и „лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“. Тези наказания са приложими единствено спрямо физически лица. Съгласно чл. 83 ЗАНН по изключение и когато е изрично предвидено в нормативен акт /закон, указ, постановление на МС или наредба на ОС/, на едноличните търговци и юридическите лица може да бъде налагано административно наказание „имуществена санкция“ за неизпълнение на задължения към държавата или общината при извършваната от тях дейност. Следователно, като е наложил на ответницата – физическо лице, в това й качество /от наказващия орган не се твърди същата да има качеството на ЕТ/, административно наказание „имуществена санкция“ административнонаказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразен акт – НП.

Поради всичко гореизложеното настоящият касационен състав намира, че правилно районният съд е отменил НП като незаконосъобразно. Съдът не е компетентен да санира пороци на НП, като единствено може да констатира незаконосъобразността му и да го отмени.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на разноските по делото на основание чл. 38, т. 2 от ЗА /в хипотезата на материално затруднено лице/ на ответника по касация се следват разноски по представен списък в размер на 377 лева на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, вр. с чл. 38, т.2 от ЗА, вр. с чл. 18, ал. 2 и чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.01.2020г. на СРС, НО, по н.а.х.д. № 20150/2018 г., 101-ви с-в.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на адв. А. Ф. Б. с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.5, сумата от 377 /триста седемдесет и седем/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.